

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Dava dilekçesi şöyledir:

“I. OLAY

Bütçe; “devletin ve ona bağlı kamu kuruluşlarının yıllık gelir ve bu gelir ve masrafların uygulamaya konulmasına izin veren bir kanundur.”

Anayasanın 161 inci maddesi uyarınca, yıllık olarak yapılır ve bütçe yasasına bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz. (Any. M. 7.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36, R.G. 8.6.2002, sa.24779).

Anayasa Mahkemesinin birçok kararında yinelenip vurgulandığı gibi, başlıca ereği, bütçe yasalarını yapısına ve amacına aykırı kurallardan ayıklamak ve bir sıkı düzene bağlayarak yalnızca bütçeye ilişkin bütçeyle ilgili konuları içermesini sağlamak olan Anayasanın 161 inci maddesi, öbür yasa kurallarını değiştiren, onların alanına ve konularına el atan bütçe yasası kurallarına açık ve kesin engeldir. (Any. M. 2.7.1991 gün ve E.1991/16, K.1991/19, R.G. 28.9.1991, sa.21005)

Anayasanın 161 inci maddesindeki hükme ve bu konudaki Anayasa Mahkemesinin kararlarına karşın, 28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanunu'nda bütçe dışındaki konulara ilişkin hükümler de yer almış, ayrıca bazı yasalarda yasa ile yapılması gereken değişiklikler de, Bütçe Kanunu ile yapılmıştır. Bu nedenle 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun kimi hükümleri hakkında Anayasa Mahkemesinde iptal davası açılmasına gerek duyulmuştur.

Aşağıda ilk olarak, 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununda iptali istenen hükümlere yer verildikten sonra, iptali istenen maddelerin çokluğu, buna karşılık dayanan Anayasa maddelerinin aynılığı nedeniyle Anayasaya aykırılıkların her seferinde tekrar tekrar açıklanmasının gerekli olmayacağı düşüncesinden hareketle ve Yüce Mahkemenin çalışmasını kolaylaştırmak amacıyla Anayasaya aykırılıklarının genel gerekçeleri gösterilmiş ve daha sonra da, iptali istenen hükümlerle ilgili özet gerekçelerle istemlerde bulunularak varsa, genel gerekçe dışındaki aykırılık gerekçelerine yer verilmiştir.

II. İPTALİ İSTENEN HÜKÜMLER

1) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 15 inci Maddesinin (a) Fıkrasının 1 inci ve 9 uncu Bentleri

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 15 inci maddesinin (a) fıkrasının 1 inci ve 9 uncu bentleri aynen şöyledir:

“1. Aynı kuruluş bütçesi içinde “Personel giderleri” ile “Sosyal güvenlik kurumlarına Devlet primi giderleri” tertipleri arasında fonksiyonel ve ekonomik sınıflandırma ayırımına bakılmaksızın aktarma yapmaya,”

Esas Sayısı : 2005/6
Karar Sayısı : 2005/93

“9. Aynı kuruluş bütçesi içinde fonksiyonel ve ekonomik sınıflandırma ayırımına bakılmaksızın aktarma yapmaya veya kuruluşların bütçelerinden Maliye Bakanlığı bütçesinin yedek ödenek tertiplerine aktarma yapmaya,”

2) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 21 inci Maddesinin (c) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 21 inci maddesinin (c) fıkrası aynen şöyledir:

“c) Tasfiye edilen fonların her türlü gelirleri, tasfiye edilmelerine ilişkin mevzuatta özel bir düzenleme bulunmaması halinde, bu konuda yeni bir düzenleme yapılmıyaya kadar yürürlükten kaldırılan hükümlere göre tahsil edilmeye devam olunur ve genel bütçeye gelir kaydedilir.”

3) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) Fıkrasının İkinci Paragrafı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının ikinci paragrafı aynen şöyledir:

“Döner sermayelerin, kefalet sandıklarının, sosyal güvenlik kurumlarının ve bütçeden yardım alan kuruluşların serbest memur kadrolarına yapacakları açıktan atama sayıları ile aşağıdaki paragraf kapsamı dışındaki kamu kurum ve kuruluşlarından yapacakları memur nakilleri (24.11.1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesi uyarınca yapılacak personel nakilleri hariç) toplamı ile bunların kullanımı ve diğer hususları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

4) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) Fıkrasının 3 üncü Paragrafındaki “ve bu kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil atanması” İbaresı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının iptali istenen ibareyi de içeren 3 üncü paragrafı aynen şöyledir:

“Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, döner sermayelere, kefalet sandıklarına, sosyal güvenlik kurumlarına, bütçeden yardım alan kuruluşlara tahsis edilmiş bulunan sürekli işçi kadrolarından boş olanların açıktan atama amacıyla kullanılması ve bu kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil atanması Devlet Personel Başkanlığı ile Maliye Bakanlığının iznine tâbidir. Açıktan atama izni, personel ödeneğinin yeterli olması şartıyla verilebilir.”

İptali istenen “ve bu kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil atanması” ibaresidir.

5) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (d) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (d) fıkrası aynen şöyledir:

“d) Genel bütçeye dahil dairelerle katma bütçeli idarelerin döner sermaye saymanlıklarına ait sayman ve saymanlıklarda görevli her unvandaki memur kadrolarından Maliye Bakanınca uygun görülenler, döner sermaye kadrolarından tenkis edilerek Maliye Bakanlığının kadro cetveline eklenir.

Tenkis edilen kadrolarda istihdam edilen personel, başka bir işleme gerek kalmaksızın Maliye Bakanlığının kadro cetveline eklenen bu kadrolara atanmış sayılırlar.”

6) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (f) Fıkrasının Birinci, İkinci ve Üçüncü Paragrafları

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (f) fıkrasının birinci, ikinci ve üçüncü paragrafları aynen şöyledir:

“f) Cumhurbaşkanı tarafından atananlar, Bakanlar Kurulu kararı veya müşterek kararnameyle atanan veya görevlendirilenler, Türkiye Büyük Millet Meclisince yapılan seçimler sonucunda görev verilenler ile yükseköğretim kurumlarının öğretim üyeliklerine yapılacak atamalar hariç olmak üzere, herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlar, (a) fıkrasının üçüncü paragrafında belirtilen kurum ve kuruluşların kadrolarına açıktan atanamazlar.

Herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlar bu aylıkları kesilmeksizin; genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, döner sermayeler, fonlar, belediyeler, il özel idareleri, belediyeler ve il özel idareleri tarafından kurulan birlik ve işletmeler, sosyal güvenlik kurumları, bütçeden yardım alan kuruluşlar ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmelerinde ve sermayesinin % 50'sinden fazlası kamuya ait olan diğer ortaklıklarda herhangi bir kadro, pozisyon veya görevde çalıştırılmaz ve görev yapamazlar.

Diğer kanunların emeklilik veya yaşlılık aylığı almakta iken emeklilik veya yaşlılık aylıkları ve/veya diğer tazminatları kesilmeksizin atanmaya, çalıştırılmaya veya görevlendirilmeye izin veren hükümleri ile 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun ek 11 inci maddesine göre alınmış Bakanlar Kurulu kararları 2005 yılında uygulanmaz.”

7) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 28 inci Maddesindeki “ilgili mevzuatı uyarınca diğer kurumlarda vekâleten veya geçici olarak görevlendirilen ve kadro aylıklarını kendi kurum veya kuruluşlarından alan memurlar veya kamu görevlileri, geçici olarak görev yaptıkları kurum personelinin yararlandığı ve ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamazlar.” İbaresini

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun iptali istenen ibareyi de içeren 28 inci maddesi aynen şöyledir:

“MADDE 28. – 657 sayılı Kanunun ek 8 ve ek 9 uncu, 13.11.1996 tarihli ve 4208 sayılı Kanunun 3 üncü, 04.11.1981 tarihli ve 2547 sayılı Kanunun 38, 40 ve 41 inci maddelerine ve 13.10.1983 tarihli ve 2919 sayılı Kanuna göre görevlendirilenler, 29.07.2003 tarihli ve 4958 sayılı Kanunun 17 nci maddesi uyarınca Sosyal Sigortalar Kurumunda uzman tabip, tabip, eczacı, anestezi ve röntgen teknisyeni olarak görevlendirilenler ile güvenlik görevlileri ve Sağlık Bakanlığı merkez teşkilâtında bağımsız daire başkanı veya daha üst unvanlarda görevlendirilenler hariç, ilgili mevzuatı uyarınca diğer kurumlarda vekâleten veya geçici olarak görevlendirilen ve kadro aylıklarını kendi kurum veya kuruluşlarından alan memurlar veya kamu görevlileri, geçici olarak görev yaptıkları kurum personelinin yararlandığı ve ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamazlar.”

İptali istenen, “ilgili mevzuatı uyarınca diğer kurumlarda vekâleten veya geçici olarak görevlendirilen ve kadro aylıklarını kendi kurum veya kuruluşlarından alan memurlar veya kamu görevlileri, geçici olarak görev yaptıkları kurum personelinin yararlandığı ve ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamazlar” İbaresidir.

8) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 29 uncu Maddesinin (a) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin (a) fıkrası aynen şöyledir:

“a) Aylık gayrisafi hasılat tahakkuk tutarını (katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç) kapsamak kaydıyla;

1. Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Genel Müdürlüğünün mal ve hizmet satışları (Devlet hissesi karşılığı olup yurt içinde ürettiği ve/veya alıp sattığı ham petrol ile doğalgaza ait hasılat hariç) gayrisafi hasılatının % 10'u,

2. Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün mal ve hizmet satışları gayrisafi hasılatının % 10'u,

3. Kıyı Emniyeti ve Gemi Kurtarma İşletmeleri Genel Müdürlüğünün mal ve hizmet satışları gayrisafi hasılatının % 10'u,

4. Devlet Malzeme Ofisi Genel Müdürlüğünün mal ve hizmet satışları ürün nevileri itibarıyla gayrisafi hasılatının % 10'una kadarı,

En geç takip eden ayın yirmisine kadar (Kıyı Emniyeti ve Gemi Kurtarma İşletmeleri Genel Müdürlüğü için takip eden ayın sonuna kadar) Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlığına ödenir. Ödenen bu tutarlar bütçeye gelir yazılır.

Bu fıkra da belirtilen tutarların süresi içinde ödenmemesi halinde, ödenmeyen tutarlar, gecikme zammı da uygulanmak suretiyle 21.07.1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.”

9) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 32 nci Maddesi

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun “Saymanlık görev ve sorumluluklarının devri” başlığını taşıyan 32 nci maddesi aynen şöyledir:

“MADDE 32. – 1050 sayılı Kanun ve diğer mevzuatla saymanlara verilen görev ve yetkilerin bir kısmını gerekli görülen hallerde yardımcılara devrettirmeye, devirle ilgili esasları belirlemeye Maliye Bakanı yetkilidir. Saymanlar hakkındaki sorumluluk, devredilen işlerle ilgili olarak görev ve yetki verilenler hakkında da uygulanır.”

10) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 36 ncı Maddesi

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun “Vergi, fon ve payların zamanında yatırılması” başlığını taşıyan 36 ncı maddesi aynen şöyledir:

“MADDE 36. – 08.06.1984 tarihli ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamında bulunan iktisadî devlet teşekkülleri, kamu iktisadî kuruluşları, bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri ile özelleştirme kapsamındaki kuruluşların ve döner sermayelerin yöneticileri ve malî işlerinden sorumluları, bu Kanunun 29 uncu maddesi uyarınca ödenecek paylar da dahil olmak üzere bu kuruluşların mükellef veya sorumlu sıfatıyla üçüncü kişilerden tahsil ettikleri vergi, fon ve diğer payların tahsil dairelerine zamanında ve tam olarak ödenmesini sağlamak zorundadırlar. Aksine davrananlar bu tutarların ödenmesinden şahsen ve müteselsilen sorumlu tutulurlar.”

11) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (a) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun “Kısmen veya tamamen uygulanmayacak hükümler” başlığını taşıyan 37 nci Maddesinin (a) fıkrası aynen şöyledir:

“MADDE 37. – a) 1. 26.05.1927 tarihli ve 1050 sayılı Kanunun 48, 53 ve 63 üncü maddeleri ile 59 uncu maddesinin ikinci fıkrası,

2. 12.03.1982 tarihli ve 2634 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası,

3. 09.05.1985 tarihli ve 3202 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin birinci fıkrası,

4. 31.10.1985 tarihli ve 3234 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin son fıkrası,

5. 28.05.1986 tarihli ve 3291 sayılı Kanunun 11 inci maddesi,

6. 24.05.1983 tarihli ve 2828 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi,

7. 27.06.1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (B) fıkrası, (3) numaralı bendinde yer alan hükümler hariç, 15.01.2005 tarihinden geçerli olmak üzere,

8. 5272 sayılı Belediye Kanununun 87 nci maddesinin (b) fıkrası, ilgili kanunlarda düzenleme yapıncaya kadar, il özel idareleri ile il özel idarelerinin kurdukları birlik, müessese ve işletmeler açısından,

2005 yılında uygulanmaz.”

12) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (b) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (b) fıkrası aynen şöyledir:

“b) 05.04.1983 tarihli ve 2813 sayılı Kanuna göre alınan ruhsat ve kullanım ücretleri, 2005 yılında oniki eşit taksitte ödenir.”

13) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (c) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (c) fıkrası aynen şöyledir:

“c) Özel kanunlarla kamu tüzel kişiliğini haiz olarak kurum, kurul, üst kurul, enstitü, teşebbüs, fon ve sair adlarla kurulmuş kamu kurum ve kuruluşlarında, kanunlarında aksine hükümler olsa dahi, kendi özel mevzuatındaki hükümler uyarınca yapılacak temsil ve ağırlama giderlerinin yıllık toplamı, başkan ile temsil yetkisini haiz olan personelin bir aylık ortalama net ücretinin iki katını geçemez. Temsil yetkisini haiz personelin unvan ve sayıları, karar organlarınca toplam personel sayısının % 2'sini geçmemek üzere belirlenir.”

14) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (d) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (d) fıkrası aynen şöyledir:

“d) 04.01.1961 tarihli ve 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasından

sonra gelen hükümleri aşağıdaki şekilde uygulanır:

Personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden, 14.07.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (A) fıkrasına göre çalışanlardan döner sermayeli sağlık kurum ve kuruluşlarında görevli olan personel ile bu kurum ve kuruluşlarda 10.07.2003 tarihli ve 4924 sayılı Kanun uyarınca sözleşmeli olarak istihdam edilen sağlık personeline, mesai içi veya mesai dışı ayrımı yapılmaksızın ek ödeme yapılabilir. Sağlık kurum ve kuruluşlarında Bakanlıkça belirlenen hizmet sunum şartları ve kriterleri de dikkate alınmak suretiyle, bu ödemenin oranı ile usûl ve esasları; personelin unvanı, görevi, çalışma şartları ve süresi, hizmete katkısı, performansı, serbest çalışıp çalışmaması ile muayene, ameliyat, anestezi, girişimsel işlemler ve özellik arz eden riskli bölümlerde çalışma gibi unsurlar esas alınarak Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca belirlenir.

Yukarıdaki fıkraya göre personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden personele bir ayda yapılacak ek ödemenin tutarı, ilgili personelin bir ayda alacağı aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatı hariç) toplamının, pratisyen tabip ve dış tabiplerinden serbest çalışanlara % 250'sini, serbest çalışmayanlara % 500'ünü, uzman tabip, Tıpta Uzmanlık Tüzüğünde belirtilen dallarda bu

Tüzük hükümlerine göre uzman olanlar ve uzman dış tabiplerinden serbest çalışanlara % 350'sini, serbest çalışmayanlara % 700'ünü, serbest çalışmayan klinik şef ve şef yardımcılara % 800'ünü, diğer personele ise % 150'sini geçemez. İşin ve hizmetin özelliği dikkate alınarak yoğun bakım, doğumhane, yeni doğan, süt çocuğu, yanık, diyaliz, ameliyathane, kemik iliği nakil ünitesi ve acil servis gibi özellikli hizmetlerde çalışan personel için % 150 oranı, % 200 olarak uygulanır. 4924 sayılı Kanun uyarınca sözleşmeli olarak istihdam edilen sağlık personeline yapılacak ek ödemenin tutarı ise aynı birimde aynı unvanlı kadroda çalışan ve hizmet yılı aynı olan emsali sağlık personeli esas alınarak belirlenir ve bunlara yapılacak ek ödeme, hiçbir şekilde emsaline yapılabilecek ek ödeme üst sınırını geçemez. Ancak, söz konusu Kanun uyarınca istihdam edilen pratisyen tabip ve uzman tabiplerden, Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmalarına Dair Yönetmeliğe ekli (1) sayılı cetvelde yer alan 5 ve 6 ncı hizmet bölgelerinde bulunan illerden Bakanlıkça belirlenen yerlerde çalışanlara, görev yaptıkları birimlerin döner sermaye gelirlerinin yetersiz olması nedeniyle üst limitin altında ek ödeme yapılması halinde, merkeze aktarılan % 2 oranına kadar olan paya ilave olarak alınacak paydan karşılanmak ve görev yapılan birimin döner sermaye gelirlerinden yapılacak ek ödeme ile birlikte hiçbir şekilde bu fıkra da belirlenen üst sınırı geçmemek üzere Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca belirlenecek usûl ve esaslara göre ayrıca ilave ek ödeme yapılabilir.

Personelin katkısı ile elde edilen döner sermaye gelirlerinden, o birimde görevli personele yapılacak ek ödeme toplamı, ikinci ve üçüncü basamak sağlık kurumlarında, ilgili birimin carî yıldaki döner sermaye gelirinin % 50'sini, birinci basamak sağlık kuruluşlarında ise, ilgili birimin carî yıldaki döner sermaye gelirinin % 65'ini aşamaz.

Sağlık Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmeleri; sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi, kaliteli ve verimli hizmet sunumunun teşvik edilmesi, sağlık kurum ve kuruluşlarının kendi imkânlarıyla karşılayamadıkları ihtiyaçların giderilmesi, eğitim, araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi, birinci basamak sağlık kuruluşlarının desteklenmesi ve Bakanlık merkez teşkilâtında görev yapan memurlar ile sözleşmeli personele ek ödemede bulunulması amacıyla Bakanlıkça yapılacak giderlere iştirak etmek için aylık gayrisafi hasılatı aylık tahsil edilen tutarın % 2'sini geçmemek üzere Sağlık Bakanlığınca belirlenecek oranı Bakanlık Döner Sermaye Merkez Saymanlığı hesabına aktarılır. Bu hesapta toplanacak tutarların dağılım ve sarfına ilişkin kriterler ile personele yapılacak ek ödemenin oran, usûl ve esasları Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Sağlık Bakanlığınca belirlenir. Personele yapılacak ek ödemenin miktarı, en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) % 200'ünü geçemez. Ek ödeme miktarı; görev yapılan birim ve iş hacmi, görevin önem ve güçlüğü, çalışma süresi, personelin sınıfı, kadro unvanı, derecesi ve atanma biçimi gibi kriterler ile personele aylık ve özlük hakları dışında ilgili mevzuatına göre yapılan diğer ilave ödemeler dikkate alınarak belirlenir. Merkez teşkilâtında görev yapan personele bu fıkra kapsamında yapılacak toplam ek ödeme, döner sermaye işletmelerinden carî yılda aktarılan tutarın % 50'sini geçemez ve bu ödemeler gelir vergisine tâbi tutulmaz.

Diğer kamu kurum ve kuruluşlarından Sağlık Bakanlığının merkez teşkilâtında bağımsız daire başkanı veya daha üst unvanlı kadrolara görevlendirilenlere, bu kadro unvanları için öngörülen tutarda ek ödeme yapılır. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesine göre Sağlık Bakanlığının merkez teşkilâtı ve bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarında görevlendirilenler, aynı maddede belirtilen ilave ödemelerden yararlanmamak kaydıyla, Bakanlık merkez veya bağlı sağlık kurum ve kuruluşunda görev yaptıkları unvan için belirlenen ek ödemeden faydalandırılır. Birinci basamak ve koruyucu sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi ve bölgelerarası gelişmişlik farklarının giderilmesi amacıyla, döner sermayeli işletmelerden

Esas Sayısı : 2005/6
Karar Sayısı : 2005/93

uygun görülenlerin merkeze aktaracağı payı % 4'e kadar yükseltmeye Sağlık Bakanı yetkilidir. Merkeze aktarılan % 2 oranına kadar olan paya ilave olarak alınacak tutarlar, bu fıkra da belirtilen amaçlar dışında kullanılamaz.”

15) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (e) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (e) fıkrası aynen şöyledir:

“e) İlgili kanununda düzenleme yapılınca kadar, 04.12.1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki kanunî faiz oranı, aylık % 1 olarak uygulanır. Ay kesirleri tama iblağ edilir. Taksitlendirilen veya herhangi bir sebeple ödenmemiş kamulaştırma bedellerinde kamu alacakları için öngörülen en yüksek faiz oranı uygulanır.”

16) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (f) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (f) fıkrası aynen şöyledir:

“f) Belediyeler ile büyükşehir belediyelerince kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanacak su tarife bedelleri, özel işyerlerine uygulanan en düşük tarife bedelini aşamaz.”

17) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (g) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (g) fıkrası aynen şöyledir:

“g) 13.03.1913 tarihli İl Özel İdaresi Kanununun 78 inci maddesinin (16) numaralı bendinin ikinci paragrafı, 2005 yılı için “Yatırım nitelikli katkı tutarlarına ilişkin bilgiler Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığına gönderilir.” şeklinde uygulanır.”

18) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (h) Fıkrasındaki “bir katını geçmemek üzere” İbares

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin iptali istenen ibareyi de içeren (h) fıkrası aynen şöyledir:

“h) 2004 yılına ilişkin elde edilen kârlardan 2005 yılında dağıtılacak üretimi teşvik primi ödemelerinde, 21.12.1967 tarihli ve 969 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrasında, 24.05.1983 tarihli ve 2828 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin onbirinci fıkrasında, 09.05.1985 tarihli ve 3202 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “iki katını geçmemek üzere” ibareleri “bir katını geçmemek üzere” şeklinde uygulanır ve 29.05.1926 tarihli ve 867 sayılı Kanun kapsamındaki döner sermaye işletmelerinde 2004 yılına ilişkin elde edilen kârlardan, kârın elde edilmesinde emeği geçen 657 sayılı Kanuna tâbi çalışan personele, asgari ücretin yıllık brüt tutarını geçmemek üzere 969 sayılı Kanun uyarınca çıkarılmış olan Yönetmelikte belirtilen esaslar çerçevesinde teşvik primi ödenebilir.”

İptali istenen, bu fıkradaki “bir katını geçmemek üzere” ibaresidir.

19) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (i) Fıkrası

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (i) fıkrası aynen şöyledir:

“i) 24.07.2003 tarihli ve 4956 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin (d) bendi ile aynı Kanunun geçici 3 üncü maddesinde geçen “01.01.2005” tarihleri ve 5073 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde geçen “01.01.2005” tarihi “01.01.2006” şeklinde uygulanır.

2926 sayılı Kanuna tâbi sigortalılardan; 2005 yılı içinde aynı Kanunun 33 üncü maddesine göre belirlenen gelir basamaklarından ilk altı basamakta bulunanlardan altıncı basamak gösterge tutarının, yedi ve daha yukarı basamaklarda bulunanlardan ise bulundukları basamak gösterge tutarının % 20'si oranında sağlık sigortası primi tahsil edilir.”

20) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (j) Fıkrasının Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Bentleri

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (j) fıkrasının birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü bentleri aynen şöyledir:

“j) 1. 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kanunun bütçe uygulamasına ilişkin hükümleri ve 81 inci maddesinin (a), (c) ve (d) bentleri ile bunların yürürlüğüne ilişkin hükümleri 2005 yılında uygulanmaz.

2. 5018 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin (f) bendi gereğince yürürlükten kalkması gereken hükümlerden yukarıdaki (1) numaralı bendin uygulanabilmesi için yürürlüğünün devamı zorunlu olanlar hakkında da (1) numaralı bent hükümleri uygulanır.

3. 5018 sayılı Kanunun geçici 2 ve geçici 4 üncü maddelerinde geçen “31.12.2004” tarihleri “30.06.2005”, geçici 5 inci maddesinde geçen “31.12.2004” tarihi ise “31.12.2005” şeklinde uygulanır.

4. 5018 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesi, “Diğer kanunlarla 1050 sayılı Muhasebeî Umumiye Kanununun bütçe hazırlığına ilişkin hükümlerine yapılan atıflar, bu Kanuna yapılmış sayılır.” şeklinde uygulanır.

21) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) Fıkrasının Birinci Paragrafının Üçüncü Cümlesindeki “Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esaslar” İbaresî

28.12. 2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafının üçüncü cümlesi aynen şöyledir:

“Söz konusu toplam sayının belirli bir oranda tutulması ve kullanımı ile diğer hususlar ve yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esaslar Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan ile Maliye Bakanının müşterek önerisi üzerine Başbakan tarafından belirlenir”

İptali istenen, söz konusu üçüncü cümledeki “yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esaslar” ibaresidir.

III. GEREKÇE

1) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 15 inci Maddesinin (a) Fıkrasının 1 inci ve 9 uncu Bentlerinin Anayasaya Aykırılığı

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanunun 15 inci maddesinin “a” fıkrasının birinci bendi uyarınca aynı kuruluş bütçesi içinde “Personel Giderleri” ile “Sosyal Güvenlik Kurumlarına Devlet Prim Giderleri” arasında fonksiyonel ve ekonomik sınıflandırma ayırımına bakılmaksızın aktarma yapmaya Maliye Bakanı yetkili kılınmaktadır. Bu hükme göre, Maliye Bakanı aynı kuruluş bütçesi içinde farklı fonksiyonların altında veya farklı ekonomik sınıflandırma kalemleri arasında yer alan personel giderleri ile sosyal güvenlik kurumlarına devlet prim giderleri arasında aktarma yapabilecektir. Örneğin Milli Eğitim Bakanlığının Eğitim Hizmetlerinden (Fonksiyonu), yine aynı Bakanlığın Genel Kamu Hizmetleri Fonksiyonu arasında bu türden bir ödenek aktarımı Maliye Bakanı tarafından yapılabilecektir.

Yine, 15 inci maddenin 9 uncu bendi ile de Maliye Bakanı, “Aynı kuruluş bütçesi içinde fonksiyonel ve ekonomik sınıflandırma ayırımına bakılmaksızın aktarma yapmaya veya kuruluşların bütçelerinden Maliye Bakanlığı Bütçesinin yedek ödenek tertiplerine aktarma yapmaya” yetkili kılınmıştır.

Bu hükümlerin anlamı şudur:

Yasama organının (TBMM'nin), kuruluşların bütçe ödeneklerini birinci düzey fonksiyonlar halinde kabul ederek bölümler itibariyle ortaya koyduğu iradesine aykırı bir şekilde Maliye Bakanı, kuruluş bütçeleri üzerinde istediği değişikliği yapabilecek, hatta 9 uncu bent hükmü uyarınca bir “Kuruluş”tan TBMM'nin tahsis ettiği ödeneği alıp kendi bütçesine, buradan da diğer kuruluşların bütçesine aktarabilecektir.

Maliye Bakanı bu düzenleme ile, bütçe kabul edilip yasalaştıktan sonra TBMM'nin yaptığı tahsisleri dilediği gibi değiştirme yetkisini elde etmektedir. Demokratik yönetim biçimini benimseyen ülkelerde egemenlik millete ait olduğu ve bu yetki seçilmiş milletvekillerinin oluşturduğu yasama organınca millet adına kullanıldığı için, devlet gelir ve giderlerini onaylamak da millete ait olan bir yetki ve görevdir. Yasama organının (TBMM'nin) Anayasanın 87 nci maddesinde kendisine verilen bu yetki ve görevi millet adına kullanmasının sınırlandırılması ve herhangi bir surette engellenmesi düşünülemeyeceğinden Anayasada bu konuda gerekli kurallar da getirilmiştir.

Anayasanın 161 inci maddesinin ikinci fıkrasında “Mali yıl başlangıcı ile genel ve katma bütçelerin nasıl hazırlanacağı ve uygulanacağı kanunla belirlenir” hükmüne amirdir. Bu hüküm çerçevesinde 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Kanununun 35 inci maddesinin ilk cümlesinde “Meclis Genel Bütçe Kanununun metnini madde madde; gelir ve gider cetvellerini bölüm bölüm görüşür” hükmüne yer verilmiştir. Bu madde, Bütçe Kanunu tasarısı ile gelir (B Cetveli) ve gider (A Cetveli) cetvellerinin Meclis Genel Kurulunda görüşülmesinde ve onaylanmasında, Kanun tasarısı metninin maddeler itibariyle, (A) ve (B) cetvellerinin bölümler itibariyle ele alınacağını hükme bağlamaktadır. Yine Anayasanın “Bütçenin görüşülmesi” başlığını taşıyan 162 nci maddesinin dördüncü fıkrasında, Genel Kurulda, bölümler üzerinde ayrıca görüşme yapılmaksızın okunup oylanacağı belirtilmiştir. 5277 sayılı 2005 Mali Yılı

Bütçe Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde, “fasıl ve bölüm” deyimlerinin fonksiyonel sınıflandırmanın birinci düzeyine karşılık geleceği hükmü bulunmaktadır.

Diğer yandan Anayasanın 163 üncü maddesinde bütçelerde değişiklik yapılabilme esasları belirtilmiş olup, bu esaslar arasında Maliye Bakanına kuruluş bütçeleri üzerinde söz konusu 15 inci maddenin (a) fıkrasının 1 ve 9 uncu bentlerinde verilen yetkiye kaynak oluşturacak herhangi bir hususa da yer verilmemiştir.

Bu hükümler birlikte değerlendirildiğinde; Yasama organı kuruluşların bütçe ödeneklerine ilişkin iradesini, bölümler itibariyle ortaya koyduğundan bu bölümlerde, örneğin bir kurum veya kuruluşun bütçesinin eğitim harcamalarına ilişkin bölümünde bir değişik yapılmasının ancak yasa yoluyla mümkün olabileceği, Maliye Bakanına böyle bir yetkinin verilmesinin ise yasama organının daha önce tecelli eden iradesine ve dolayısıyla Anayasanın 87 nci, 161 inci, 162 nci ve 163 üncü maddelerine aykırı düşeceği açıkça görülecektir. Anayasanın herhangi bir hükmüne aykırı düzenlemenin hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ve dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddeleri ile çelişeceği de açıktır.

24.12.2003 tarihli ve 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 17 nci maddesinin (a) fıkrasının (10) numaralı bendini değiştirip aynı hükmü getiren, 17.09.2004 tarih ve 5234 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 13 üncü maddesinin (c) fıkrasının ilgili hükmünün iptali için de Anayasa Mahkemesinde iptal davası açılmıştır.

Açıklanan nedenlerle 28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 15 inci maddesinin (a) fıkrasının 1 inci ve 9 uncu bentlerinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 161 inci, 162 nci ve 163 üncü maddelerine aykırı oldukları için iptal edilmeleri gerekmektedir.

2) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 21 inci Maddesinin (c) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

Bütçe Kanununun 21 inci maddesinin “c” fıkrasında, tasfiye edilen fonların tasfiye edilmelerine ilişkin mevzuatta özel bir düzenleme bulunmaması halinde yeni bir düzenleme yapılmaya kadar her türlü gelirlerinin yürürlükten kalkan hükümlere göre tahsil edilmelerine devam olunacağı ve genel bütçeye gelir kaydedileceği hükmüne bağlanmıştır.

Bu düzenleme ile tasfiye edilen fonların özel düzenleme bulunmayan gelirlerinin tahsiline ve genel bütçeye gelir kaydına yetki verilmektedir. Halbuki, bu tür düzenlemelerin bütçe kanununa konan yıllık hükümler yerine ilgili fonun veya fonların tasfiyesine yönelik kanun metinlerinde yapılması gerekmektedir. Çok çeşitli amaçlarla kurulmuş olan ve sayıları 2000 yılı başında 70’i aşan fonların önemli bir kısmı 2000 ve 2001 yıllarında uygulanan program çerçevesinde çıkarılan düzenlemelerle tasfiye edilmiştir. Fonların tasfiye edilmesi sürecine yönelik kapsamlı bir düzenleme yapılamaması, gerek bu fonların yürüttüğü hizmetlerin gerekse gelir ve harcamaların uygulanmasına yönelik önemli belirsizlikler yaratmış ve problemler yaşanmasına sebep olmuştur.

Bütçe kanuna konulan hükümle yürürlükten kalkmış bir mevzuatın gelir toplanmasına ilişkin hükümlerinin uygulanmasına cevaz verilmektedir. Bu düzenlemenin yeri Anayasanın öngördüğü temel ilkeler çerçevesinde bütçe kanunu değil tasfiyeyle ilgili düzenlemeler veya çıkarılacak başka bir kanundur. Çünkü ilgili düzenlemenin tümü ortadan kaldırılırken gelir

toplanaşına devam edilmesinin hukuki dayanağı bütçe kanuna konulacak hüküm veya hükümler değıl, yasa koyucunun çıkaracağı ve bütünsel olarak konuyu kavrayan kanuni düzenlemeler olmalıdır.

Anayasa Mahkemesinin müteaddit kararlarında, örneğın 21.09.1999 tarih ve E.1999/29, K.1999/36 sayılı kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Anayasanın 87 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri yasa koymak, değıştirmek ve kaldırmak yanında bütçe yasa tasarısını görüşmek ve kabul etmek olarak belirtilmiştir. Bütçe yasalarıyla diğler yasalar arasında yapılan bu ayrım karşısında, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesine veya herhangi bir yasa da yer alan hükmün bütçe yasaları ile değıştirilmesine ve kaldırılmasına olanak yoktur.

Anayasanın 88 inci ve 89 uncu maddelerinde yasa tasarısı ve tekliflerinin Büyük Millet Meclisi'nce görüşülmesi usul ve esasları ile yayımlanması düzenlenirken, bütçe yasa tasarılarının görüşülme usul ve esasları 162 nci maddede ayrıca belirtilmiştir. Bu maddeye göre, bütçe yasa tasarılarının görüşülmesinde ayrı bir yöntem kabul edilmiş, genel kurulda üyelerin gider artırıcı veya gelir azaltıcı tekliflerde bulunmaları önlenmiştir. Anayasanın 89 uncu maddesinde de, Cumhurbaşkanı'na bütçe yasalarını bir daha görüşölmek üzere TBMM'ne geri gönderme yetkisi tanınmamıştır. Öte yandan, Anayasanın 163 üncü maddesinde, bütçelerde değışiklik yapılabilmesi esasları ayrıca düzenlenmiş, Bakanlar Kurulu'na Kanun Hükmünde Kararname ile bütçede değışiklik yapma yetkisi verilmemiştir.

Anayasada birbirinden tamamen ayrı ve değışik biçimde düzenlenen bu iki yasalaştırma yönteminin doğal sonucu olarak birinin konusuna giren bir işin, ötekiyle ilgili yöntemin uygulanması ile düzenlenmesi, değıştirilmesi veya kaldırılması olanaklı değıldir.

Anayasanın 161 inci maddesinin son fıkrasında, “Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz” denilmekte; gerekçesinde de, bütçe kanunlarına bütçe dışı hüküm konulmaması, mevcut kanunların hükümlerini açıkça veya dolaylı değıştiren veya kaldıran hükümler getirilmemesi ilkelerine anayasal kuvvet ve hüküm tanındığı belirtilmektedir. Bu nedenle, bir yasa kuralı nasıl aynı nitelikte bir yasa kuralıyla değıştirilebilirse, bütçe yasalarının da aynı yöntemle hazırlanmış ve kabul edilmiş bir bütçe yasası ile değıştirilmesi gerekir. Yasa konusu olabilecek bir kuralı kapsamaması koşuluyla “bütçe ile ilgili hükümler” ifadesi de bütçeyi açıklayıcı, uygulanmasını kolaylaştıracı nitelikte düzenlemeler olarak değılendirilmelidir.

Bir yasa kuralının bütçeden gider yapmayı ya da bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, mutlak biçimde “bütçe ile ilgili hükümlerden” sayılmasına yetmez. Her yasa da gidere neden olabilecek değışik türde kurallar bulunabilir. Böyle kuralların bulunmasıyla örneğın, yargı, savunma, eğitim, sağıık, tarım, ulaşım ve benzeri kamu hizmeti alanlarına ilişkin yasaların bütçeyle ilgili hükümler içerdğı kabul edilirse, bu konulardaki yasaların değıştirilip kaldırılması için de bütçe yasalarına hükümler koymak yoluna gidilebilir. Oysa, bu tür yasa düzenlemeleri, bütçenin yapılması ve uygulanması yöntemiyle ilişkisi bulunmayan, yasakoyucunun başka amaçla ve bütçe yasalarından tümüyle değışik yöntemlerle gerçekleştirilmesi gereken yasama işlemleridir. 161 inci maddedeki “bütçe ile ilgili hüküm” ibaresine dayanılarak, gider ya da gelirle ilgili bir konuyu olağan bir yasa yerine bütçe yasası ile düzenlemek, Anayasanın 88 inci ve 89 uncu maddelerini bu tür yasalar bakımından uygulanamaz duruma düşürür.

Anayasanın 161 inci ve 162 nci maddelerinin getiriliş amacı, bütçe yasalarında yıllık bütçe kavramı dışındaki konulara yer vermemek, böylece bütçe yasalarını ilgisiz kurallardan uzak tutarak kendi yapısı içinde bütünleştirmektir.

Bilindiği gibi bütçe; devletin ve ona bağlı kamu kurumların kamu gelirlerini toplamasına ve kamu harcamaları yapmasına belli bir süre için izin veren bir kanundur ve bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz.”

Anayasanın açık hükümlerine ve Anayasa Mahkemesinin yukarıda açıklanan yerleşmiş ve istikrar kazanmış bu kararlarına karşın, 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 21 inci maddesinin (c) fıkrasıyla, bütçede düzenlenmemesi gereken bir konu düzenlenmiştir.

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 21 inci maddesinin, yasa ile yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasası ile yaptığı için, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine, bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine, yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkelerine, dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olan (c) fıkrasının iptal edilmesi gerekmektedir.

3) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) Fıkrasının İkinci Paragrafının Anayasaya Aykırılığı

2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının iptali istenen ikinci paragrafı aynen şöyledir:

“Döner sermayelerin, kefalet sandıklarının, sosyal güvenlik kurumlarının ve bütçeden yardım alan kuruluşların serbest memur kadrolarına yapacakları açıktan atama sayıları ile aşağıdaki paragraf kapsamı dışındaki kamu kurum ve kuruluşlarından yapacakları memur nakilleri (24.11.1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesi uyarınca yapılacak personel nakilleri hariç) toplamı ile bunların kullanımı ve diğer hususları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin “Kadroların Serbest Bırakılması” başlıklı 7 nci maddesi ise aşağıdaki gibidir:

“Kurum ve kuruluşlara kanunlarla verilmiş bulunan görevlerin gerektirdiği kadrolar Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile Devlet Personel Dairesinin görüşleri de eklenerek ilgili Bakanlığın teklifi üzerine ve Bakanlar Kurulunca serbest bırakılabilir. Herhangi bir yıla ilişkin serbest bırakma teklifleri bir önceki mali yılın beşinci ayı sonuna kadar Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile Devlet Personel Dairesine bildirilir. Serbest bırakma işlemleri, ilgili mali yıl başından itibaren geçerli olmak üzere bir önceki mali yılın dokuzuncu ayı sonunda kadar sonuçlandırılır.”

Kadroların kullanımı ile ilgili esaslar 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede düzenlenmiştir. Bütçe Kanunu ile yapılan söz konusu düzenleme, Genel Kadro ve Usulü Hakkındaki Kanun Hükmündeki Kararname'yi değiştirici niteliktedir. Halbuki Anayasanın 161 inci maddesine göre bu tür düzenleme ve değişiklikler Bütçe Kanunu ile yapılamaz ve Bütçe Kanununda, bütçe ile ilgili olmayan hususlar yer alamaz.

Açıklanan nedenlerle, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının ikinci paragrafı, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

4) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) Fıkrasının 3 üncü Paragrafındaki “ve bu kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil atanması” İbaresinin Anayasaya Aykırılığı

25 inci maddenin (a) fıkrasının üçüncü paragrafında; genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, döner sermayelere, kefalet sandıklarına, sosyal güvenlik kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil ataması Devlet Personel Başkanlığı ile Maliye Bakanlığının iznine bağlanmıştır. Memurların vekaleten atanmaları 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinde düzenlenmiştir.

Anayasa Mahkemesinin bir çok kararında belirtildiği üzere (Örneğin, 30.01.1992 gün ve E.1991/8, K.1992/5; 15.02.1995 gün ve E.1994/69, K.1995/8; 13.06.1995 gün ve E.1995/2, K.1995/12 sayılı kararları);

“Anayasanın 87 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri belirtilirken bütçe yasa tasarısını görüşmek ve kabul etmek dışında diğer yasaları koymak, değiştirmek ve kaldırmak biçiminde bir ayırım yapılmıştır. Bütçe yasalarını öteki yasalardan ayrı tutan bu Anayasa ilkesi karşısında, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesi veya herhangi bir yasada yer alan hükmün bütçe yasaları ile değiştirilmesi ve kaldırılması olanaksızdır.”

Bu nedenle 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun konusuna giren söz konusu atama işleminin Bütçe Kanunu ile düzenlenmesi mümkün değildir.

Öte yandan, Anayasanın 128 inci maddesinde memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, hak ve yükümlülükleri ve özlük işlerinin yasayla düzenlenmesi öngörülmüştür. Anayasada öngörülen, Bütçe Yasası olmayıp genel nitelikteki öteki yasalardır. Genel yasalarla düzenlenmesi gereken boş kadrolara açıktan vekil atanmasına ilişkin kuralların Bütçe Yasası ile yapılması Anayasanın 87, 88, 89, 128 ve 161 inci maddelerine aykırı düşmektedir.

Görüldüğü gibi, 28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) fıkrasının 3 üncü paragrafındaki “ve bu kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil atanması” ibaresi, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

5) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (d) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin iptali istenen (d) fıkrasında; genel bütçeye dahil dairelerle katma bütçeli idarelerin döner sermaye saymanlıklarına ait sayman ve saymanlıklarda görevli her unvandaki memur kadrolarından Maliye Bakanınca uygun görülenlerin, döner sermaye kadrolarından tenkis edilerek Maliye Bakanlığının kadro cetveline ekleneceği ve bu suretle tenkis edilen kadrolarda istihdam edilen personelin ise başka bir işleme gerek kalmaksızın Maliye Bakanlığının kadro cetveline eklenen bu kadrolara atanmış sayılacağı hükme bağlanmıştır.

Kadroların kullanımı ile ilgili esaslar 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede düzenlenmiştir. Bütçe Kanunu ile yapılan düzenleme, Genel Kadro ve Usulü Hakkındaki Kanun Hükmündeki Kararname'yi değiştirici niteliktedir.

Açıklanan nedenlerle, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (d) fıkrasının, diğer yasalarla yapılması gereken değişikliklerin bütçe yasasıyla yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

6) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (f) Fıkrasının Birinci, İkinci ve Üçüncü Paragraflarının Anayasaya Aykırılığı

2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin iptali istenen (f) fıkrasının birinci paragrafında; Cumhurbaşkanı tarafından atananlar, Bakanlar Kurulu kararı veya müşterek kararnameyle atanan veya görevlendirilenler, Türkiye Büyük Millet Meclisince yapılan seçimler sonucunda görev verilenler ile yükseköğretim kurumlarının öğretim üyeliklerine yapılacak atamalar hariç olmak üzere, herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanların, genel bütçeye dahil dairelerin, katma bütçeli idarelerin, döner sermayelerin, kefalet sandıklarının ve sosyal güvenlik kurumlarının kadrolarına açıktan atanamayacakları hükme bağlanmıştır.

25 inci maddesinin iptali istenen (f) fıkrasının birinci paragrafı, herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanların bazı istisnalar ile kamuda istihdamını yasakladığından “kamu yararı” bulunmamaktadır. Çünkü bilgi ve birikimden yararlanmaya imkan bırakmamıştır. Anayasa Mahkemesi kararlarında vurgulandığı üzere, hukuk devletinin vazgeçilmez öğeleri içinde yer alan yasaların kamu yararına dayanması ilkesiyle bütün kamusal girişimlerin temelinde bulunması doğal olan kamu yararı düşüncesinin yasalara egemen olması zorunludur. Günümüzde “kamu yararı kavram yanında; “toplum yararı” “ortak çıkar”, “genel yarar” gibi birbirinin yerine kullanılan kavramlarla anlatılmak istenen; tümünün “bireysel çıkar”dan farklı onun, üstünde ya da dışında ortak bir yararın amaçlanmasıdır (Any. Mah, T. 21.10.1992, E.1992/13, K.1992/50). 25 inci Maddenin (f) fıkrasının birinci paragrafı, kamu yararı bulunmadığı için Anayasanın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı düşmektedir.

Öte yandan, 25 inci maddenin iptali istenen (f) fıkrasının birinci paragrafı çalışma hak ve özgürlüğünü, özünden zedeleyecek şekilde ve ölçsüzce sınırlandırdığı için Anayasanın 13 üncü maddesine de aykırıdır.

2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (f) fıkrasının iptali istenen ikinci paragrafında,

“Herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlar bu aylıkları kesilmeksizin; genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, döner sermayeler, fonlar, belediyeler, il özel idareleri, belediyeler ve il özel idareleri tarafından kurulan birlik ve işletmeler, sosyal güvenlik kurumları, bütçeden yardım alan kuruluşlar ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmelerinde ve sermayesinin % 50'sinden fazlası kamuya ait olan diğer ortaklıklarda herhangi bir kadro, pozisyon veya görevde çalıştırılmaz ve görev yapamazlar.”

denilmiş üçüncü paragrafında da,

“Diğer kanunların emeklilik veya yaşlılık aylığı almakta iken emeklilik veya yaşlılık aylıkları ve/veya diğer tazminatları kesilmeksizin atanmaya, çalıştırılmaya veya görevlendirilmeye izin veren hükümleri ile 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun ek 11 inci maddesine göre alınmış Bakanlar Kurulu kararları 2005 yılında uygulanmaz.”

Hükmüne yer verilmiştir. Söz konusu (f) fıkrasının iptali istenen birinci, ikinci ve üçüncü paragraflarında yer alan bu hükümler birlikte değerlendirildiğinde; diğer yasalarda yasa ile yapılması gereken değişikliklerin bütçe kanunuyla yapıldığı ve yasaların yürürlükteki kurallarının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanıp ertelendiği görülecektir.

Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Yasaların yürürlükteki kurallarının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur. Belirtilen nedenle Anayasanın 87, 88, 89 ve 161 inci maddelerine aykırı olan (e) bendinin iptali gerekir (R.G. 08.06.2002, sa. 24779).”

Anayasa Mahkemesinin söz konusu kararında belirtildiği gibi (f) fıkrasının iptali istenen paragraflarında da bütçe ile ilgili olmayan düzenlemeler yapılarak, Anayasanın 161 inci maddesine aykırı bir durum yaratılmıştır.

Diğer taraftan Anayasanın 2 nci maddesinde açıklanan hukuk devletinin temel unsurları arasında “kazanılmış haklara saygı” yer almaktadır. Bu nedenle yapılacak tüm düzenlemelerin, memurların ve kamu görevlilerinin kazanılmış haklarını koruması gerekir.

2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (f) fıkrasının iptali istenen ikinci ve üçüncü paragrafları ile getirilen düzenleme; ikinci paragrafta tasrih olunan kamu kurum ve kuruluşlarında halen çalışmakta olanların bir sosyal güvenlik kurumundan almakta oldukları emeklilik veya yaşlılık aylıklarının da kesilmesini beraberinde getirdiğinden “kazanılmış hakların korunması” ilkesine de ters düştüğü için Anayasanın 2 nci maddesine de aykırıdır.

25 inci maddenin (f) fıkrasının ikinci ve üçüncü paragraflarında yapılan düzenlemenin, belirtilen kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan ve çalışacak olanların bir sosyal güvenlik

kurumundan almakta oldukları emeklilik ve yaşlılık aylıklarının kesilmesine yol açması, çalışma hak ve özgürlüğünün yanısıra sosyal güvenlik hakkını da ölçüsüzce sınırlandırdığı ve özünden zedelediği için bu düzenlemelerin Anayasanın 13 üncü maddesine de aykırı düştüğü açıktır.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (f) fıkrasının birinci, ikinci ve üçüncü paragrafları, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptıkları için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine ve kazanılmış hakları da korumadığı için Anayasanın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine ve ayrıca çalışma ve sosyal güvenlik haklarını ölçüsüzce ve özünden zedeleyerek sınırlandırdığı için Anayasanın 13 üncü maddesine aykırı olup, iptal edilmeleri gerekmektedir.

7) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 28 inci Maddesindeki “ilgili mevzuatı uyarınca diğer kurumlarda vekâleten veya geçici olarak görevlendirilen ve kadro aylıklarını kendi kurum veya kuruluşlarından alan memurlar veya kamu görevlileri, geçici olarak görev yaptıkları kurum personelinin yararlandığı ve ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamazlar.” İbaresinin Anayasaya Aykırılığı

“Geçici görevlendirme” başlığını taşıyan 28 inci maddede, bazı kanunlara göre yapılan görevlendirmeler hariç tutularak ilgili mevzuatı uyarınca diğer kurumlarda vekaleten veya geçici olarak görevlendirilen ve kadro aylıklarını kendi kurum ve kuruluşlarından alan memurlar veya kamu görevlilerinin, geçici olarak görev yaptıkları kurum personelinin yararlandığı ve ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamayacakları hükme bağlanmaktadır.

Anayasanın 128 inci maddesinde memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, hak ve yükümlülükleri ve özlük işlerinin yasayla düzenlenmesi öngörülmüştür. Anayasada öngörülen, Bütçe Yasası olmayıp genel nitelikteki öteki yasalardır. Yapılan bu düzenleme ile, ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamayacakları belirtilmekle, ilgili mevzuatın bu konudaki hükümleri de değiştirilmiş olmaktadır. Anayasada birbirinden tamamen ayrı ve değişik olarak düzenlenen bu iki yasalaştırma yönteminin doğal sonucu olarak genel nitelikteki yasaların konusuna giren bir işin, öteki yöntemle yani bütçe kanunu ile düzenlenmesi, değiştirilmesi veya kaldırılması olanaksızdır ve Anayasaya aykırı düşmektedir.

Tasarı'nın 28 inci maddesinin iptali istenen ibaresi ile yapılan düzenleme; diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için Anayasanın 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olduğundan iptali gerekmektedir.

8) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 29 uncu Maddesinin (a) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin (a) fıkrasının 1, 2, 3 ve 4 numaralı bentlerinde; Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Genel Müdürlüğünün, Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün, Kıyı Emniyeti ve Gemi Kurtarma İşletmeleri Genel Müdürlüğünün ve Devlet Malzeme Ofisi Genel Müdürlüğünün mal ve hizmet satışları gayri safi hasılatlarının % 10'unun Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlığı'na ödenmesi öngörülmektedir. Tasarı'nın 29 uncu maddesi ile yapılan düzenleme bütçe yasası ile yapılamayacak türde bir düzenlemedir. Böylesi bir düzenleme ancak sözü geçen kuruluşların kendi yasalarında teker teker yapılacak düzenlemeler ile gerçekleştirilebilir.

Maddede, mal ve hizmet satışlarının aylık gayrisafi hasılatından belli oranlarda genel bütçeye gelir aktarılması zorunluluğu öngörülen kuruluşlar İktisadi Devlet Teşebbüsleridir. Bu kuruluşların mal ve hizmet satışlarından elde ettikleri gelirlerinin nasıl ve ne şekilde dağıtılacağı ya da harcanacağı 233 sayılı KHK'de ve ana statülerinde yer almaktadır. Bu konulardaki düzenlemelerin bütçe yasalarıyla değil belirtilen 233 sayılı KHK ve ana statüleri ile yapılması doğaldır. Anayasa gereğidir.

Anayasa Mahkemesi 4833 sayılı 2003 Mali Yılı Bütçe Kanununun 35 inci maddesinin (a) fıkrası ile yapılan özdeş bir düzenlemeyi 22.01.2004 tarih ve E.2003/41, K.2004/4 sayılı kararı ile iptal etmiştir. Anayasa Mahkemesinin bu kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Bütçe Kanununun 35 inci maddesinin (a) fıkrasında sayılan bu beş kuruluşun gelir ve giderleri ile bunların kullanımı, özel kanunlarında düzenlenmiştir. 4833 sayılı Bütçe Kanununun 35 inci maddesinin (a) fıkrası ile yapılan düzenleme bütçe kanunu ile yapılamayacak türde bir düzenlemedir. Böylesi bir düzenleme ancak sözü geçen kuruluşların kendi kanunlarında yapılacak değişikliklerle gerçekleştirilebilir.

Nitekim Anayasa Mahkemesi, 1996 Mali Yılı Bütçe Kanununda yer alan benzer bir düzenlemeyi 7.10.1996 tarih ve 1996/23 Esas sayılı kararı ile Anayasaya aykırı bularak iptal etmiştir. Ayrıca getirilen düzenleme doğrudan bir “vergi” niteliğindedir. Bu nedenle madde, doğrudan yeni “vergi konulması” anlamına gelmektedir. Bilindiği gibi bütçe kanunu ile vergi konulamaz. Çünkü, Anayasanın 73 üncü maddesine göre, “vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanun ile konulur, değiştirilir veya kaldırılır” ve Anayasa Mahkemesinin daha önceki kararlarında belirtildiği gibi bütçe kanunu, Anayasanın 73 üncü maddede öngördüğü türde kanunlardan değildir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, 2003 Mali Yılı Bütçe Kanununun 35 inci maddesinin (a) fıkrası, diğer kanunlarla yapılması gereken değişiklikler, bütçe ile yapıldığı için Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; vergi niteliğinde bir düzenlemeyi bütçe dışındaki kanunlarla yapması gerekirken bütçe kanunu ile yaptığı için Anayasanın 73 üncü maddesine; Anayasa Mahkemesinin iptal kararına rağmen yapılmış bir düzenleme olduğu için Anayasanın 153/son maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırıdır.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin (a) fıkrası, diğer kanunlarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe ile yaptığı için Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; Anayasa Mahkemesinin iptal kararına rağmen yapılmış bir düzenleme olduğu için Anayasanın 153/son maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci

maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

9) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun “Saymanlık görev ve sorumluluklarının devri” başlığını taşıyan 32 nci maddesinde aynen şöyle denilmektedir:

“1050 sayılı Kanun ve diğer mevzuatla saymanlara verilen görev ve yetkilerin bir kısmını gerekli görülen hallerde yardımcılara devrettirmeye, devirle ilgili esasları belirlemeye Maliye Bakanı yetkilidir. Saymanlar hakkındaki sorumluluk, devredilen işlerle ilgili olarak görev ve yetki verilenler hakkında da uygulanır.”

Bu maddeye 4061 sayılı 1995 Mali Yılı Bütçe Kanununun 59 uncu maddesinde de aynen yer verilmiş ve Anayasa Mahkemesinin 13.6.1995 tarih ve E.1995/2, K.1995/12 sayılı kararı ile iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesinin bu kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Bu maddeyle, 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Yasası ve diğer mevzuatla saymanlara verilen görev ve yetkilerin bir kısmının gerekli görülen hallerde müdür yardımcılara devredilmesine Maliye Bakanı yetkili kılınmakta ve yetki devredilen müdür yardımcılarının o işle ilgili sorumluluklarının saymanlarındaki gibi olması öngörülmektedir. 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK'nin ek 19 uncu maddesinde kadroları Maliye Bakanlığı'na ait olan saymanlık müdürleri ile müdür yardımcılarının yetki ve göreve ilişkin sorumlulukları ile bunun devir biçimi gösterilmiştir. Böyle bir düzenlemenin, 178 sayılı KHK, 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Yasası veya diğer özel yasalarda yapılacak değişikliklerle olması gerekir. Bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemenin Bütçe Yasası ile yapılması Anayasanın 87, 88, 89 ve 161 inci maddeleriyle bağdaşmaz. Bu nedenle iptali gerekir.” (R.G. 18.04.1996, sa.22615).

Görüldüğü gibi, 28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 32 nci maddesi, bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; Anayasa Mahkemesinin iptal kararına rağmen yapılmış bir düzenleme olduğu için Anayasanın 153/son maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

10) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 36 nci Maddesinin Anayasaya Aykırılığı

İptali istenen bu maddede, 233 sayılı KHK kapsamındaki iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları, bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri ile özelleştirme kapsamındaki kuruluşların ve döner sermayelerin yöneticileri ve mali işlerinden sorumlularının; bu kuruluşların mükellef veya sorumlu sıfatıyla üçüncü kişilerden tahsil ettikleri vergi, fon ve diğer payların tahsil dairelerine zamanında ve tam olarak ödenmesini sağlamakla zorunlu oldukları belirtilmekte ve aksine davrananlar bu tutarların ödenmesinden şahsen ve müteselsilen sorumlu tutulmaktadır.

Bilindiği üzere kurumların mükellef veya sorumlu sıfatıyla vergi, fon ve diğer payları ilgili tahsil dairelerine nasıl ve ne zaman ödemeleri gerektiği, ilgili vergi yasaları ile diğer özel yasalarda belirtilmekte, ilgililerin sorumluluğu ise 6183 sayılı Yasada belirlenmiş bulunmaktadır. Söz konusu 36 ncı madde ise bu yasalardaki hükümleri değiştirmekte ve diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı düştüğü için iptali gerekmektedir.

11) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (a) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun “Kısmen veya tamamen uygulanmayacak hükümler” başlığını taşıyan 37 nci Maddesinin (a) fıkrasında; 26.05.1927 tarihli ve 1050 sayılı Kanunun 48, 53 ve 63 üncü maddeleri ile 59 uncu maddesinin ikinci fıkrasının, 12.03.1982 tarihli ve 2634 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasının, 09.05.1985 tarihli ve 3202 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının, 31.10.1985 tarihli ve 3234 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin son fıkrasının, 28.05.1986 tarihli ve 3291 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin, 24.05.1983 tarihli ve 2828 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinin, 27.06.1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (B) fıkrası, (3) numaralı bendinde yer alan hükümler hariç, 15.01.2005 tarihinden geçerli olmak üzere ve 5272 sayılı Belediye Kanununun 87 nci maddesinin (b) fıkrasının ilgili kanunlarda düzenleme yapıncaya kadar, il özel idareleri ile il özel idarelerinin kurdukları birlik, müessese ve işletmeler açısından, 2005 yılında uygulanmayacağı hükme bağlanmıştır.

2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (a) fıkrasında, yukarıda değinilen yasaların yürürlükteki kuralları bir mali yıl içinde olsa kısıtlanıp ertelenmiştir.

Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Yasaların yürürlükteki kurullarının bir mali yıl için de olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur. Belirtilen nedenle Anayasanın 87., 88., 89. ve 161 inci maddelerine aykırı olan (e) bendinin iptali gerekir (R.G. 08.06.2002, sa. 24779).”

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (a) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine ve 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptal edilmesi gerekmektedir.

12) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (b) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (b) fıkrasında, 05.04.1983 tarihli ve 2813 sayılı Kanuna göre alınan ruhsat ve kullanım ücretlerinin 2005 yılında oniki eşit taksitte ödeneceği hükme bağlanmıştır.

2813 sayılı Telsiz Kanununun “Ücret tarifeleri” başlığını taşıyan 27 nci maddesinin üçüncü fıkrasında “Bu ücretlerin tahsili genel hükümlere tabidir” denilmiştir. İptali istenen 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (b) fıkrası ile getirilen düzenleme, 2813 sayılı Kanunun söz konusu hükmünü 2005 yılı için değiştirmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında belirtildiği üzere “Yasaların yürürlükteki kurullarının bir mali yıl için de olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (b) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine ve 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup iptal edilmesi gerekmektedir.

13) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (c) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (c) fıkrasında,

“Özel kanunlarla kamu tüzel kişiliğini haiz olarak kurum, kurul, üst kurul, enstitü, teşebbüs, fon ve sair adlarla kurulmuş kamu kurum ve kuruluşlarında, kanunlarında aksine hükümler olsa dahi, kendi özel mevzuatındaki hükümler uyarınca yapılacak temsil ve ağırlama giderlerinin yıllık toplamı, başkan ile temsil yetkisini haiz olan personelin bir aylık ortalama net ücretinin iki katını geçemez. Temsil yetkisini haiz personelin unvan ve sayıları, karar organlarınca toplam personel sayısının % 2'sini geçmemek üzere belirlenir.”

denilmek suretiyle bu fıkra da belirtilen kamu kurum ve kuruluşlarının kanunlarındaki hükümler; gerek yapılacak temsil ve ağırlama giderleri açısından gerek temsil yetkisini haiz personelin unvan ve sayılarının belirlenmesi açısından değiştirilmiştir.

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (c) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken bu tür değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

14) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (d) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (d) fıkrasında, “04.01.1961 tarihli ve 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelen hükümleri aşağıdaki şekilde uygulanır” denilmek suretiyle 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelen hükümleri değiştirilmiştir.

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (d) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

15) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (e) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (e) fıkrasında,

“İlgili kanununda düzenleme yapılınca kadar, 04.12.1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanunun 1 inci maddesindeki kanunî faiz oranı, aylık % 1 olarak uygulanır. Ay kesirleri tama iblağ edilir. Taksitlendirilen veya herhangi bir sebeple ödenmemiş kamulaştırma bedellerinde kamu alacakları için öngörülen en yüksek faiz oranı uygulanır.” denilmiştir.

04.12.1984 günlü, 3095 sayılı “Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun'un, 15.12.1999 gün ve 4489 sayılı Kanunla değişik 1 inci maddesi ise aşağıdaki gibidir:

“Borçlar Kanunu ve Türk Ticaret Kanununa göre faiz ödenmesi gereken hallerde, miktarı sözleşme ile tespit edilmemişse bu ödeme, yıllık, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının önceki yılın 31 Aralık günü kısa vadeli kredi işlemlerinde uyguladığı reeskont oranı üzerinden yapılır. Söz konusu reeskont oranı, 30 Haziran günü önceki yılın 31 Aralık günü uygulanan reeskont oranından beş puan veya daha çok farklı ise, yılın ikinci yarısında bu oran geçerli olur.”

Yukarıdaki düzenlemelerden de açıkça anlaşılacağı üzere, 3095 sayılı Kanundaki faiz oranı, bütçe kanunu ile değiştirilmiştir. 4833 sayılı 2003 Mali Yılı Bütçe Kanununun 51 inci maddesinin (t) fıkrasında da özdeş bir hükme yer verilmiş ve Anayasa Mahkemesinin 22.01.2004 tarih ve E.2003/41, K.2004/4 sayılı Kararı ile,

“Maddede yer alan bu düzenlemeler bütçeyle ilgili olmaması nedeniyle olağan yasa konusu olup, bunlara bütçe yasasında yer verilmesi, Anayasanın 87., 88., 89. ve 161 inci maddelerine aykırıdır. İptalleri gerekir.”

gerekçesi ile iptal edilmiştir.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (e) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen

nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; Anayasa Mahkemesinin iptal kararına rağmen yapılmış bir düzenleme olduğu için Anayasanın 153/son maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup iptali gerekmektedir.

16) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (f) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (f) fıkrasında,

“Belediyeler ile büyükşehir belediyelerince kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanacak su tarife bedelleri, özel işyerlerine uygulanan en düşük tarife bedelini aşamaz.”

hükmüne yer verilmiştir.

4393 sayılı 1999 Mali Yılı Bütçe Kanununun 57 nci maddesinde yer verilen benzer bir hüküm, Anayasa Mahkemesinin 21.09.1999 tarih ve E.1999/29, K.1999/36 sayılı kararı ile iptal edilmiştir (R.G. 06.02.2001, sa.24310). Anayasa Mahkemesinin bu kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Oysa, mahalli idarelerce su, atık su ve doğalgaz ‘tarife bedelleri’nin nasıl saptanacağı yasalarda açıkça belirlenmiştir. 1580 sayılı Belediye Kanunu’nun 70 inci maddesinin 8. bendinde, “Belediye vergi ve resimlerinin tahakkuk ettiği hususat haricinde belediye dairesi tarafından ifa olunacak hizmetlere mukabil alınacak ücret tarifeleri”nin belediye meclisince belirleneceği, 71 inci maddesinde ise bu tarifelerin, mahallin en büyük mülki amirinin oluruyla yürürlüğe gireceği öngörülmüştür. Buna göre, su ve atık su ‘tarife bedelleri’nin saptanması belediye meclisinin yetkisindedir. Doğalgaz ‘tarife bedelleri’ ise, 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Teşkilat Kanunu’nun 7 nci maddesinin (e) fıkrasına göre alt ve üst sınırı Bakanlıkça saptandıktan sonra dağıtımı yapan belediyelerce bu sınırlar içinde belirlenmektedir. 1999 Mali Yılı Bütçe Kanunu’nun iptali istenen 57 nci maddesi ile bu ücret tarifelerine sınır getirilerek belirtilen yasa kurallarında değişiklik yapılmıştır.”

24.12.2004 tarih ve 25680 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 07.12.2004 tarih ve 5272 sayılı Belediye Kanununun 18 inci maddesinin (f) fıkrasında da “Kanunlarda vergi, resim, harç ve katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı hizmetler için uygulanacak ücret tarifesini belirlemek” Belediye Meclisinin görevleri arasında gösterilmiştir. 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (f) fıkrasında, bu ücret tarifelerine sınır getirilerek belirtilen yasa kuralında değişiklik yapılmıştır.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (f) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; Anayasa Mahkemesinin iptal kararına rağmen yapılmış bir düzenleme olduğu için Anayasanın 153/son maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı

biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

17) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (g) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (g) fıkrasında,

“13.03.1913 tarihli İl Özel İdaresi Kanununun 78 inci maddesinin (16) numaralı bendinin ikinci paragrafı, 2005 yılı için “Yatırım nitelikli katkı tutarlarına ilişkin bilgiler Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığına gönderilir.” şeklinde uygulanır.”

denilmiştir.

12 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 78 inci maddesinin (16) numaralı bendinin ikinci paragrafı aynen şöyledir:

“Yatırım nitelikli katkı tutarlarının kullanılabilmesi için Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığınca yılı yatırım programı ile ilişkilendirilmesi zorunludur.”

Bu kural, 2005 yılı için 5277 sayılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (g) fıkrası ile değiştirilmiştir. Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında aynen “Yasaların yürürlükteki kurullarının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur. Belirtilen nedenle Anayasanın 87, 88, 89 ve 161 inci maddelerine aykırı olan (e) bendinin iptali gerekir” (R.G. 08.06.2002, sa. 24779) denilmiştir.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (g) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

18) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (h) Fıkrasındaki “bir katını geçmemek üzere” İbaresinin Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin iptali istenen ibareyi de içeren (h) fıkrası ile; 21.12.1967 tarihli ve 969 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrasında, 24.05.1983 tarihli ve 2828 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin onbirinci fıkrasında, 09.05.1985 tarihli ve 3202 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “iki katını geçmemek üzere” ibarelerinin “bir katını geçmemek üzere” şeklinde uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının 867 ve 170 Sayılı Kanunlara Tabi İşletmeler Dışında Kalan Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrası şöyledir:

“Elde edilen kârdan, kârın elde edilmesinde emeği geçen personele katkıları oranında asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki katını geçmemek üzere üretimi teşvik primi ödenir. Üretimi teşvik primi dağıtımı işletme bünyesi ile sınırlıdır.”

2828 sayılı Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununa 08.03.2000 gün ve 4549 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile eklenen 19 uncu maddesinin onbirinci fıkrası şöyledir:

“Elde edilen kârdan, kârın elde edilmesinde emeği geçen 657 sayılı Kanuna tabi her bir personele katkıları oranında asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki katını geçmemek üzere üretimi teşvik primi ödenir. Üretimi teşvik primi dağıtımı işletme bünyesi ile sınırlıdır. İşletmenin zararı, izleyen yılların kârlarından mahsup edilir.”

3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanunun 08.03.2000 tarih ve 4549 sayılı Kanunun 5 inci maddesiyle değişik 44 üncü maddesinin onbirinci fıkrası şöyledir:

“Elde edilen kârdan, kârın elde edilmesinde emeği geçen her bir 657 sayılı Kanuna tabi personele katkıları oranında asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki katını geçmemek üzere üretimi teşvik primi ödenir. İşletmenin zararı, izleyen yılların kârlarından mahsup edilir.”

5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (h) fıkrasındaki iptali istenen “bir katını geçmemek üzere” ibaresi ile yukarıda belirtilen yasaların kurallarında değişiklik yapılarak personele ödenecek teşvik primi asgari ücretin yıllık brüt tutarının bir katı ile sınırlandırılmıştır. Bu suretle diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikler bütçe yasasıyla yapıldığı gibi, “kazanılmış hakların korunması” ilkesine de aykırı bir durum yaratılmıştır. Çünkü yapılan düzenlemede; 2005 yılında asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki katı yerine bir kat olarak yapılması öngörülen teşvik primi ödemesi, 2004 yılında elde edilen kârlardan yapılacak ödemedir. 2004 yılında elde edilen kârlar ilgili personelin kazanılmış haklarıdır. Nitekim Anayasa Mahkemesinin 03.07.1986 tarih ve E.1986/3, K.1986/15 sayılı kararında “Ancak, kazanılmış bir haktan söz edilebilmesi için bu hakkın ya da borcun yeni yasadaki önce yürürlükte olan kurallara göre bütün sonuçlarıyla fiilen elde edilmiş olması gerekir” denilmiştir (R.G. 10.12.1986, sa. 19307). 5277 sayılı Bütçe Yasası 01.01.2005 tarihinde yürürlüğe girmeden 2004 yılı kârlarından asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki katını geçmemek üzere teşvik primi ödenmesi, ilgili personel için önce yukarıda değinilen yasa kurallarına göre bütün sonuçlarıyla fiilen elde edilmiş bir haktır. Anayasanın 2 nci maddesinde açıklanan hukuk devletinin temel unsurları arasında “kazanılmış haklara saygı” yer almaktadır. 37 nci maddenin (h) fıkrasındaki söz konusu ibare, kazanılmış hakları korumadığı için Anayasanın 2 nci maddesine de aykırıdır.

Görüldüğü gibi, 28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (h) fıkrasındaki “bir katını geçmemek üzere” ibaresi, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine ve kazanılmış hakları da korumadığı için Anayasanın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptal edilmesi gerekmektedir.

19) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (i) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (i) fıkrasında,

“24.07.2003 tarihli ve 4956 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin (d) bendi ile aynı Kanunun geçici 3 üncü maddesinde geçen “01.01.2005” tarihleri ve 5073 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde geçen “01.01.2005” tarihi “01.01.2006” şeklinde uygulanır.

2926 sayılı Kanuna tâbi sigortalılardan; 2005 yılı içinde aynı Kanunun 33 üncü maddesine göre belirlenen gelir basamaklarından ilk altı basamakta bulunanlardan altıncı basamak gösterge tutarının, yedi ve daha yukarı basamaklarda bulunanlardan ise bulundukları basamak gösterge tutarının % 20'si oranında sağlık sigortası primi tahsil edilir.”

denilmiştir.

4956 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin (d) bendi hükmü şöyledir.

“2926 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (c) bendi, ikinci kısmındaki 14, 18 ve 24 üncü maddeleri hariç diğer maddelerinin tamamı, üçüncü kısmındaki 31 inci maddesi hariç diğer maddelerinin tamamı, dördüncü kısmındaki 40 ıncı madde dahil 62 nci maddeye kadar olan maddelerinin tamamı ile ek 2 nci maddesi, geçici 1, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci maddeleri bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren, ikinci kısmında yer alan 14, 18, 24 üncü maddeleri ile üçüncü kısmında yer alan 31 inci maddesi 01.01.2005 tarihinden itibaren,

Yürürlükten kaldırılmıştır.”

4956 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin geçici 3 üncü maddesi şöyledir:

“2926 sayılı Kanunun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri sonucunda oluşan yeni statü nedeniyle, 2926 sayılı Kanuna tabi sigortalılar hakkında, 1479 sayılı Kanunun 30, 36, 42, 49, 50, 51, 52 nci maddelerinin, 53 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile üçüncü ve beşinci fıkraları hariç diğer fıkralarının, ek 15 inci maddesinin (a) bendinin, geçici 11 ve 21 inci maddelerinin uygulanmasına 01.01.2005 tarihinde başlanır ve bu tarihe kadar eski hükümlerin uygulanmasına devam edilir.”

5073 sayılı Kanunun 17 nci maddesi de şöyledir:

“506 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinin (C) bendinin son paragrafı, 24.12.2003 tarihli ve 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 49 uncu maddesinin (h) bendinin ikinci, üçüncü ve dördüncü paragrafları ile (r) bendi bu Kanunun yayımı tarihinde, 2926 sayılı Kanunun bu Kanunla yeniden düzenlenen 33, 34 ve 35 inci maddeleri 01.01.2005 tarihinde yürürlükten kalkar.”

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin iptali istenen (i) fıkrası ile yapılan düzenleme ile yukarıda verilen hükümlerde belirtilen yasaların ya bazı hükümlerinin yürürlükten kaldırılması ya da uygulanmaları ertelenmektedir. Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında aynen “Yasaların yürürlükteki kurullarının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur. Belirtilen nedenle Anayasanın 87,

88, 89 ve 161 inci maddelerine aykırı olan (e) bendinin iptali gerekir” (R.G. 08.06.2002, sa. 24779) denilmiştir.

37 nci maddenin iptali istenen (i) fıkrasının ikinci bendi hükmü ile de, 2926 sayılı Kanuna tabi sigortalılardan “sağlık sigortası primi” tahsil edilmesi öngörülmekte, yani mali yükümlülük getirilmektedir. Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve 1996/23 Esas sayılı kararında “Anayasanın 73 üncü maddesine göre, “vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanun ile konulur, değiştirilir veya kaldırılır” ve Anayasa Mahkemesinin daha önceki kararlarında belirtildiği gibi bütçe kanunu, Anayasanın 73 üncü maddede öngördüğü türde kanunlardan değildir” denilmiştir. O halde iptali istenen söz konusu hüküm ile, diğer yasalarla yapılması gereken düzenleme Bütçe Yasası ile yapılmıştır.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (i) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

20) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci Maddesinin (j) Fıkrasının Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Bentlerinin Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (j) fıkrasının birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü bentlerinde,

“1. 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kanunun bütçe uygulamasına ilişkin hükümleri ve 81 inci maddesinin (a), (c) ve (d) bentleri ile bunların yürürlüğüne ilişkin hükümleri 2005 yılında uygulanmaz.

2. 5018 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin (f) bendi gereğince yürürlükten kalkması gereken hükümlerden yukarıdaki (1) numaralı bendin uygulanabilmesi için yürürlüğünün devamı zorunlu olanlar hakkında da (1) numaralı bent hükümleri uygulanır.

3. 5018 sayılı Kanunun geçici 2 ve geçici 4 üncü maddelerinde geçen “31.12.2004” tarihleri “30.06.2005”, geçici 5 inci maddesinde geçen “31.12.2004” tarihi ise “31.12.2005” şeklinde uygulanır.

4. 5018 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesi, “Diğer kanunlarla 1050 sayılı Muhasebe Umumiye Kanununun bütçe hazırlığına ilişkin hükümlerine yapılan atıflar, bu Kanuna yapılmış sayılır.” hükümleri yer almaktadır.

İptali istenen bu düzenleme ile 5018 sayılı Kanunun bazı hükümlerinin 2005 yılında ya uygulanmaması ya da farklı şekilde uygulanması öngörülmektedir. Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında belirtildiği üzere “Yasaların yürürlükteki kurullarının bir mali yıl için de olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur.”

5277 sayılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (j) fıkrasının birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü bentlerinin iptali halinde bu fıkranın Maliye Bakanına yetki veren son bendi hükmünün de uygulama olanağı kalmayacağından iptal edilmesi gerekmektedir.

Görüldüğü gibi, 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 37 nci maddesinin (j) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

21) 28.12.2004 Tarih ve 5277 Sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci Maddesinin (a) Fıkrasının Birinci Paragrafının Üçüncü Cümlesindeki “Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esaslar” İbaresinin Anayasaya Aykırılığı

28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafının üçüncü cümlesindeki Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esasları belirleme yetkisi Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan ile Maliye Bakanının önerisi üzerine Başbakana verilmiştir.

Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esasların nerede veya nasıl belirleneceği, bütçe ile ilgili bir husus değildir.

Anayasanın 161 inci maddesi, bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağını ifade etmektedir.

İptali istenen söz konusu ibarede yer alan düzenleme bu nedenle Anayasanın 161 inci maddesine aykırı düşmektedir.

Diğer yandan Anayasanın 128 inci maddesi, memurların ve diğer kamu görevlilerinin niteliklerinin, atanmalarının, görev ve yetkilerinin, hak ve yükümlülüklerinin, aylık ve ödenekleri ile diğer özlük işlerinin kanunla düzenleneceğini bildirmektedir.

Araştırma görevlilerinin atanmalarına ilişkin esasların belirlenmesini Başbakana bırakan bir düzenleme bu nedenle Anayasanın 128 inci maddesine aykırıdır.

Başbakana verilen böyle bir yetki, esasları yasa ile belirlenmediği için asli bir düzenleme yetkisi niteliğini taşımaktadır. Halbuki yürütmenin – idarenin, asli düzenleme yetkisi, Anayasada gösterilen ayrık haller dışında yoktur. Bu yetki, yasamanındır ve devredilemez.

Getirilen düzenleme Başbakana asli bir düzenleme yetkisi verdiği için Anayasanın 8 inci maddesine, yasama yetkisinin devri niteliğini taşıdığı için Anayasanın 7 nci maddesine aykırı düşmektedir.

Araştırma görevlilerinin açıktan atanmasına ilişkin esasların belirlenmesi konusunda Başbakana yetki verilmesi, aynı zamanda, araştırma görevlilerinin atanmasına ilişkin esasları

belirleyen özel yasalarında bir değişiklik anlamına gelmektedir. Halbuki bütçe kanunu ile yürürlükteki yasalarda değişiklik yapılması mümkün olamaz. Çünkü bütçe, dilekçemizin “Gerekçe” bölümünde (2) numaralı başlık altında açıkladığımız gibi özel nitelikte bir yasama işlemidir. Bütçe Kanunu ile diğer yasalarda değişiklik yapılması Anayasanın 161 inci maddesinin yanısıra 87 ve 88 inci maddelerine de aykırı düşer.

Anayasanın herhangi bir hükmüne aykırı bir düzenlemenin hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ve dolayısı ile Anayasanın 2 ve 11 inci maddeleriyle çelişeceği de açıktır.

Görüldüğü gibi 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun 25 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafının üçüncü cümlesindeki “Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esaslar” ibaresi, Anayasanın 2, 7, 8, 11, 87, 88, 128 ve 161 inci maddelerine aykırı olup; iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

1) Dava dilekçemizde iptali ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulması istenen hükümler, bütçe ile ilgili olmayan hususları düzenlemektedirler. Halbuki Anayasanın 161 inci maddesi bütçe kanunlarında bütçe ile ilgili olmayan hususların yer alamayacağını bildirmektedir. Anayasa Mahkemesinin de bu nedenle, bütçe kanunlarında yer alan bütçeyle ilgisiz hükümler hakkında verdiği sayısız iptal kararı vardır. Anayasanın 153 üncü maddesi Anayasa Mahkemesi Kararlarının yasama, yargı ve yürütme organlarıyla idare makamlarını bağlayacağını amir bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesinin, gerek Anayasanın bu maddesi gerek 161 inci ve 162 nci maddelerinde yer alan kuralları çerçevesinde bütçe kanunlarına konulan ve fakat bütçe ile ilgisi bulunmayan hükümlerini bir çok defa iptal etmiş olmasına karşın, kanun koyucunun (yasama organının) tıpkı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun iptalini ve yürürlüğünün durdurulmasını istediğimiz hükümlerinde olduğu gibi, bu kararlara uymadığı görülmektedir. O halde Anayasanın 153 üncü maddesindeki kural, askıya alınmış olmaktadır.

Bir hukuk devletinde böyle bir duruma seyirci kalınmaması tabii olup, Anayasal düzenin en kısa sürede iptalini ve yürürlüğünün durdurulmasını istediğimiz hukuka aykırı bu tür kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın da bir gereğidir. Anayasaya aykırılığın ısrarla sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde subjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur.

2) Yürürlüğünün durdurulmasını istediğimiz kuralların bir kısmı, sadece diğer yasalarla yapılması gerekirken bütçe yasasıyla yapılan ve bütçe ile ilgisi bulunmayan kurallar olmayıp, aynı zamanda kazanılmış hakları da zedelediği için, bunların uygulanmaların sürdürülmesinin sonradan giderilmesi güç ya da olanaksız zararlara yol açacağı da kuşkusuzdur.

25 inci maddenin (f) fıkrasının iptali istenen ikinci ve üçüncü paragrafları ile getirilen düzenleme; ikinci bentte tasrih olunan kamu kurum ve kuruluşlarında halen çalışmakta olanların bir sosyal güvenlik kurumundan almakta oldukları emeklilik veya yaşlılık aylıklarının da kesilmesini beraberinde getirdiğinden “kazanılmış hakların korunması” ilkesine açıkça ters düşmektedir.

Yine, 25 inci maddenin (h) fıkrasındaki “bir katını geçmemek” ibaresi de 2004 yılında elde edilen kârlar ilgili personelin kazanılmış haklarını açıkça ortadan kaldırmaktadır.

3) 29 uncu maddesinin (a) fıkrası ile 37 nci maddesinin (e) ve (f) fıkraları ile getirilen kurallar; bu kurallara özdeş düzenlemeler daha önce Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği halde aynen tekrarlanan düzenlemelerdir. Anayasal düzenin bu kurallardan bir an önce arındırılmasında kamu yararı bulunduğu açıktır.

4) İptali ve yürürlüğünün durdurulması istenen ve açıkça Anayasaya aykırı oldukları gerekçemizde gösterilen hükümlerin uygulanması halinde ortaya çıkacak ve giderilmesi olanaksız durum ve zararların önlenebilmesi, kazanılmış hakların, hukukun ve Anayasanın üstünlüğünün korunabilmesi için, bu hükümlerin yürürlüklerinin iptal davası sonuçlanıncaya kadar durdurulması gerekmektedir.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle 28.12.2004 tarih ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun;

1) 15 inci maddesinin (a) fıkrasının, 1 inci ve 9 uncu bentlerinin Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 161 inci, 162 nci ve 163 üncü maddelerine aykırı olduğundan,

2) 21 inci maddesinin (c) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

3) 25 inci maddesinin (a) fıkrasının ikinci paragrafının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

4) 25 inci maddesinin (a) fıkrasının 3 üncü paragrafındaki “ve bu kurumların boş memur kadrolarına 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına göre açıktan vekil atanması” ibaresinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

5) 25 inci maddesinin (d) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

6) 25 inci maddesinin (f) fıkrasının birinci, ikinci ve üçüncü paragraflarının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 13 üncü, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

7) 28 inci maddesindeki “ilgili mevzuatı uyarınca diğer kurumlarda vekâleten veya geçici olarak görevlendirilen ve kadro aylıklarını kendi kurum veya kuruluşlarından alan memurlar veya kamu görevlileri, geçici olarak görev yaptıkları kurum personelinin yararlandığı ve ilgili mevzuatında söz konusu personele de ödenebileceği belirtilen her türlü tazminat, fazla mesai ve diğer ödemelerden yararlanamazlar.” İbaresinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

8) 29 uncu maddesinin (a) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 161 inci maddelerine ve Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasına aykırı olduğundan,

9) 32 nci maddesinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 161 inci maddelerine ve Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasına aykırı olduğundan,

10) 36 ncı maddesinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

11) 37 nci maddesinin (a) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

12) 37 nci maddesinin (b) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

13) 37 inci maddesinin (c) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

14) 37 inci maddesinin (d) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

15) 37 inci maddesinin (e) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 161 inci maddelerine ve Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasına aykırı olduğundan,

16) 37 inci maddesinin (f) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 161 inci maddelerine ve Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasına aykırı olduğundan,

17) 37 inci maddesinin (g) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

18) 37 nci maddesinin (h) fıkrasındaki “bir katını geçmemek üzere” ibaresinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

19) 37 inci maddesinin (i) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

20) 37 inci maddesinin (j) fıkrasının, birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü bentlerinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduklarından,

21) 25 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafının üçüncü cümlesindeki “Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak açıktan atamalara ilişkin esaslar” ibaresinin, Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 128 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

iptallerine ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz. 14.01.2005””